

РЕШЕНИЕ

№ 2148

гр. София, 30.03.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 11.12.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **8799** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка със Закона за достъпа до обществена информация /ЗДОИ/.
Образувано е по жалба от В. Ч. К., програмен ръководител на W. – Д. – К. програма Б. срещу Решение № ГС-05-25 от 18.08.2014 г. на главния секретар на Дирекцията за национален строителен контрол, с което е отказан достъп до поискана по заявление вх. № СТ-1273-10-433 / 11.08.2014 г. информация.

Жалбоподателката, чрез адв. Т., твърди, че отказът е в противоречие с материалния закон. Иска съдът да го отмени и да задължи административния орган да предостави информацията в посочения в заявлението вид и обем.

Ответникът, чрез юлк. А., оспорва жалбата и изразява становище за нейната неоснователност.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не встъпва в производството.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу подлежащ на обжалване административен акт, от активно легитимирано лице и в срок.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото в тяхната съвкупност, въз основа на

наведените в жалбата основания и като извърши служебна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, предвидени в чл.146 от АПК, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

Съгласно чл.28, ал.2, вр. чл.3 от ЗДОИ решение за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп се взема от органа, представляващ съответния задължен по закон субект, или от „изрично определено от него лице”.

Процесното заявление за достъп до информация е отправено до Началника на ДНСК, който е задължен субект по чл.3, ал.1 от ЗДОИ. Решението е подписано от компетентен орган, а именно главният секретар на ДНСК, който е упълномощен по реда на чл.28, ал.2 от ЗДОИ от началника на ДНСК със Заповед № ПД-13-197 / 19.09.2013 г.

Отказът следва да бъде постановен в законоустановена форма на „мотивирано решение” със задължителни изискуеми реквизити по чл.38 от ЗДОИ.

Процесното решение е постановено от компетентен административен орган и в предвидената от закона форма, предвид което не са налице основания за обявяване на неговата нищожност по чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

В същото време, съдът установява, че отказът не е съобразен материалния закон, което е основание за отмяна, съгласно чл.146, т.4 от АПК.

Разпоредбите на ЗДОИ уреждат обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация. При анализа на законовите разпоредби относно реализацията на тези отношения се налага изводът, че задълженият субект по чл. 3 от същия закон дължи мотивирано писмено произнасяне. Този извод се потвърждава от изричните разпоредби на чл. 28, ал. 2 - изискваща писмено уведомяване на заявителя за взетото решение, чл. 38 и чл. 39 - въвеждащи изисквания за форма и съдържание на административното решение, връчване на решението за отказ за предоставяне достъп до обществена информация.

Както предвижда чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи или органите на местното самоуправление в Република Б.. От това следва, че всеки държавен орган може да вземе решение, свързано с достъп до обществена информация, стига поисканата информация да се създава или съхранява от него.

С процесното заявление вх. № СТ-1273-10-433 / 11.08.2014 г. е поискана следната информация:

Заповед и № РД-13-059 / 28.03.2014 г. и № РД13-061 / 04.04.2014 г. на началника на ДНСК, с които са назначени проверки относно законността на обекти в ски – зона Б., национален парк „П.” и Доклад от арх. Н. Х. – началник на ДНСК, с приложени констативни протоколи и резултатите от извършени проверки на 07 - 08.04.2014 г. и 10 – 11.06.2014 г. относно резултатите от извършените проверки.

В решението е посочено, че информацията няма характер на обществена такава по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ.

Съгласно сочената разпоредба „обществена информация” по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Доколкото ДНСК е държавен орган, чиито функции са свързани с осъществяване на контрол върху законността на строителството, а исканата информация е пряко

свързана с осъществяваната от него дейност, съответно ДНСК, както и Началникът на ДНСК са задължени по смисъла на чл.3 от ЗДОИ субекти, а исканата информация, очевидно е такава, която се създава и съхранява при ответника във връзка именно с извършваната от него дейност, съдът счита че информацията по подаденото заявление е именно обществена такава по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ.

След като осъществяването на контрол върху строителството е дейността на ответника, всеки гражданин има право да иска достъп до информацията, свързана с тази дейност, за да може да си изгради собствено мнение за дейността на задължения по закон субект.

Не представлява предпоставка за допустимост на искането в заявлението да е посочена целта, с която се иска информацията, нито за чия дейност лицето иска да си състави собствено мнение, в каквато насока са изложени съображения в решението.

Като не е разгледал заявлението по реда на ЗДОИ, а отказал достъп само като е приел, че информацията не е обществена, което съдът не споделя, административният орган е постановил незаконосъобразен административен акт.

След като информацията представлява обществена такава по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ, то отказ може да бъде мотивиран единствено с някое от основанията, изрично посочени в чл.37 от ЗДОИ, в случай, че изобщо е налице такава: когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Следва да се има предвид, че съгласно чл.37, ал.2 от ЗДОИ и в случаите на отказ, административният орган е длъжен да предостави частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен.

Доколкото административният орган не е разгледал заявлението по реда на ЗДОИ, приемайки, че той е неприложим, съответно не е преценил дали да разреши или да откаже достъп, като изложи и съответни мотиви за това, преписката следва да му бъде върната за изрично произнасяне по реда на закона.

В случай, че при ответника е създадена и се съхранява исканата информация, задълженият по закона субект следва да отговори изрично в 14-дневен срок с решение, съдържащо реквизитите по чл.34 и чл.38 от ЗДОИ, като предостави достъп до исканата информация или като мотивирано откаже достъпа, ако е налице някое от законовите основания за това, изрично посочени в чл.37 от ЗДОИ.

В допълнение, аргументът свързан с това, че не можело да се иска по реда на този закон предоставянето на достъп до документ, а само до информация, съдът счита същия за неоснователен. Доколкото документите са материален носител на информацията и жалбоподателят не може да знае в подробности, какво е записано в тях, докато не се запознае със съдържанието им, то не би могъл да посочи и конкретно информацията, която желае да получи. Очевидно е, че ако жалбоподателят е узнал съдържанието на обективизираната в съответните документи информация, няма да има нужда от предоставянето ѝ. Тъй като документите посочени от него обективират определени обстоятелства /съответно информация/, то е достатъчно ясно волеизявлението му по отношение на предмета на искания от него достъп. Материалният носител на информация- заявените документи- не са нещо, което се

иска заради своя материален субстрат, а заради информацията, която съдържа. В този смисъл е и практиката на ВАС - Решение № 9720/2006 по АД №5011/2006 г., Решение №8696/24.07.2008 по АД №6569/2008 г., Решение №2761/23.02.2011 г. по АД №13930/2010 г.

По повод твърденията на жалбата, че исканата информация представлява такава по смисъла на чл.19, т.2 от Закона за околната среда, съдът счита доводът за неоснователен. Съгласно сочената разпоредба информация за околната среда е всяка информация в писмена, визуална, аудио – електронна или друга материална форма относно: факторите по чл.5 от ЗООС, както и дейностите и / или мерките, включително административните мерки, международни договори, политика, законодателство, вкл. доклади за прилагане на законодателството в областта на околната среда, планове и програми, които оказват или са в състояние да оказват въздействие върху компонентите на околната среда. Исканите документи / заповеди за назначаване на проверки и доклад относно резултатите от проверките/, касаещи такива относно законността на строителството, било то и на територията на парк „П.“ не представляват такива, които влияят или могат да окажат влияние върху факторите на околната среда. Евентуално подобно влияние биха могли да имат инвестиционни намерения, планове и програми за извършване на строителство, съответно разрешаване на подобно строителство, но не и документите, констатиращи и проверяващи законността на вече извършено строителство.

По изложените мотиви отказът, обективизиран в Решение № ГС-05-25 от 18.08.2014 г. на главния секретар на Дирекцията за национален строителен контрол, следва да бъде отменен на основание чл.146, т.4 от АПК, като се върне преписката за ново произнасяне в сроковете на ЗДОИ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, ал.3, чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на В. Ч. К., програмен ръководител на W. – Д. – К. програма Б. срещу Решение № ГС-05-25 от 18.08.2014 г. на главния секретар на Дирекцията за национален строителен контрол, с което е отказан достъп до поискана по заявление вх. № СТ-1273-10-433 / 11.08.2014 г. информация.

ИЗПРАЩА преписка на административния орган за произнасяне по заявление за достъп до обществена информация заявление вх. № СТ-1273-10-433 / 11.08.2014 г. в сроковете и по реда на Закона за достъп до обществената информация и при съобразяване с мотивите на решението.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ:

